

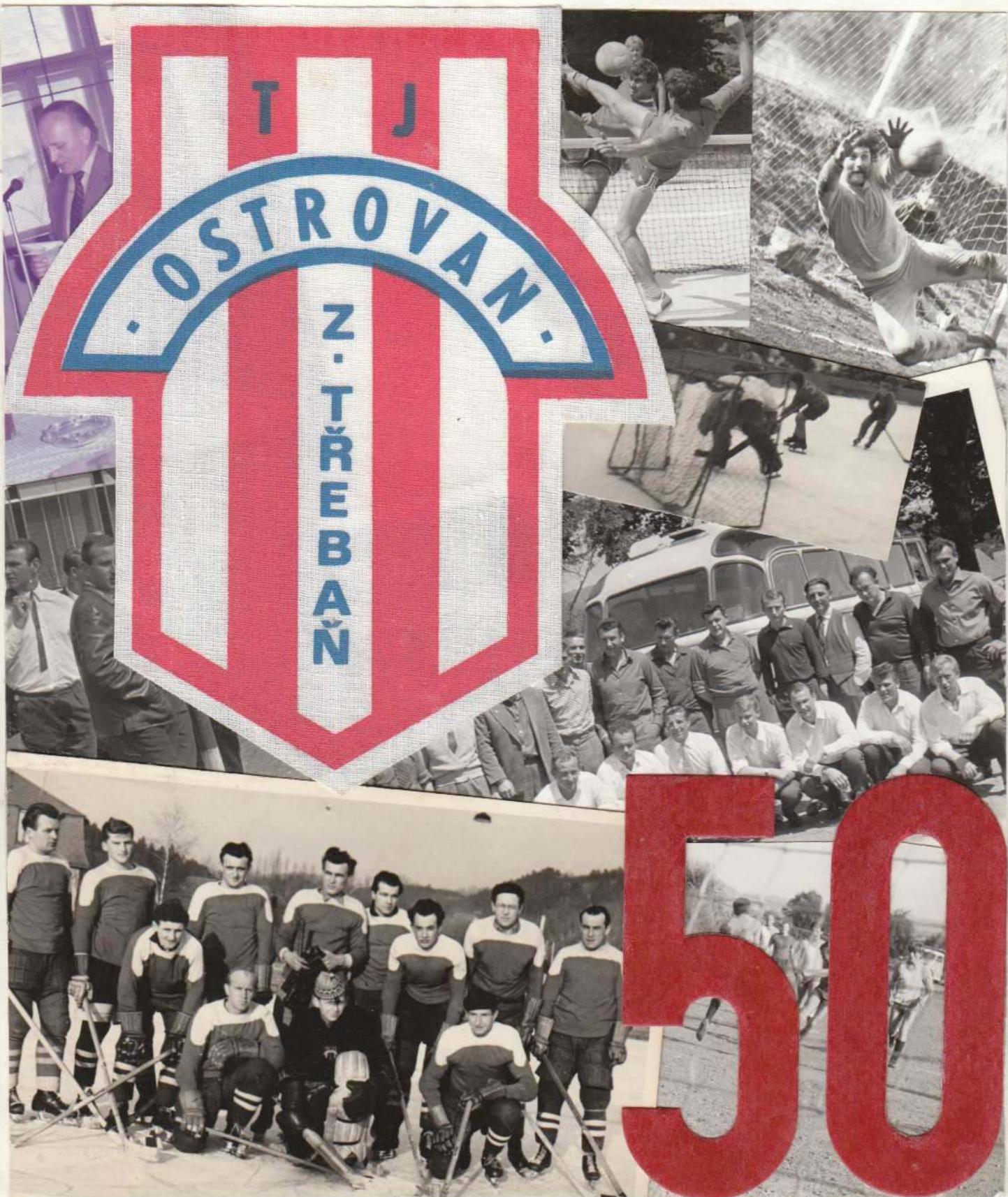
OSTROVAN

POKUS O ZPRAVODAJ

ODDÍLU KOPANE

6.10. 1990 / 26

TJ OSTROVAN ZADNÍ TŘEBÁŇ

OTÁZKA PRO

Miloslavu Corsiniiovou

ZAČÁTKY SPORTU A TĚLOVÝCHOVY V ZADNÍ TŘEBANI

Rozvoj tělovýchovy a sportu v naší obci, stejně jako i jinde, byl a je ovlivněn řadou faktorů. Je to v prvé řadě počet obyvatel, dále čas, kdy se mohou sportování věnovat a konečně i zájem o tuto zdravou, tělo posilující činnost. Protože alespoň některé sporty a tělovýchova se vždy jevily jako levná a zdravá zábava, byl a je o ně větší zájem v každé společnosti s nižším životním úrovní. Podle toho, jak stoupala naše životní úroveň, klesal zájem mládeže o sportování, protože se věnovala a dosud věnuje spíše zábavám sice cenově nákladnějším, ale pohodlnějším. Mám na mysli motorová vozidla, diskotéky a vysedávání v hospodách.

Jako první sportovní klub v Zadní Třebani je naší obecní kronikou doložen klub cyklistů. Vznikl na začátku tohoto století, dlouho před první světovou válkou. Podle kroniky nesl hrdý název "Klub cyklistů pro Třeban a okolí". Ve třicátých letech mně ale vyprávěl tehdy již téměř osmdesátiletý dědeček Alcis Roztočil z čp. 24, první třebanský obchodník se smíšeným zbožím, že oficielně se tento klub nazýval "Kmit", nevím ale, dá-li se tomuto sdělení věřit, protože dědeček Roztočil byl známý šprýmař. Klub se však udržel při životě jen velmi krátce, zanedlouho zanikl.

Ve stejné době se v naší obci objevili první zastánci myšlenky sokolské tělovýchovy. Třebanáci chodili do cvičení do Revnic. Když si však po první světové válce postavili sokolovnu v Hlásné Třebani, jezdili jsme převozem přes řeku raději tam. Sepětí obou Třebaní v rámci Sokola bylo takové, že během 20. let první republiky stáli v čele hlásnotřebanské jednoty postupně dva zadnotřebanáci. Nejdříve František Červený, rodák z čp. 9 a po něm Jaroslav Janovský z čp. 67.

V roce 1927 u nás vznikl nový sportovní klub. Fotbalový, nazvaný S. K. Viktoria Zadní Třeban. Udržel se však pouze asi rok a skončil finančním úpadkem, který jeho členové museli z vlastních kapes vyrovnat. Prý se jim to ani nepodařilo a říkalo se, že proto se u nás nesmí už žádný klub jmenovat stejně, jinak by musejí zbylé dluhy doplácet. Tehdy bylo zřízeno provizorní hřiště na pravém břehu potoka, zhruba v místech dnešního čp. 169 a školky. To ovšem s klubem rovněž zaniklo.

Dlouho a úspěšně jste vedla místní odbor ZRTV. Zděse, že je zájem o "obyčejné" cvičení rok od roku menší. Proč tomu tak podle vás je?

"Myslím si, že zájem o hodiny tělocviku se řídí hlavně náplní cvičební hodiny, která musí být pestrý a vyhovovat všem

Potom se hrávala kopaná neorganizovaně, bud "za navážkou", to je na bývalé louce mezi lesem "Vatinou" a drážním tělesem lokálky do Lochovic, těsně za zatáčkou silnice za čp. 83, nebo častěji na bývalém nerovném plácku, který se nacházel zhruba v místech, kde dnes stojí chata č. 0325 a dům čp. 170. Tam tehdy zajížděly při svojí návštěvě Třebané i kolotče a houpačky. V té době ale už naši borci-fotbalisté posilovali sousední S.K. Řeřevnice, kde jejich jména - obránce Antonín Hořejší st., založníci František a Alois Břízhalové - něco znamenala.

Po třetí vznikl u nás sportovní klub až koncem roku 1940, tedy už za druhé světové války a to zprvu výhradně hokejový. Podle kroniky byl S.K. Ostrovan Zadní Třeban založen na ustavující valné hromadě v hostinci u Mesteků, z něhož se později stal Národní výbor. Jméno "Ostrovan" dostal do výšku proto, že už tehdy si zakladatelé přáli, aby měl svoje hřiště na ostrově. Protože však majitel ostrova, pan Antonín Gabriel o tom nechápal ani slyšet pronajal si klub od sedláka Josefa Plachého z čp. 10 kus louky na pravém břehu potoka Svinařského, v části obce tehdy zvané "Ve Slemenech". Dnes tam stojí dům čp. 164.

Upravili tu plochu, kterou v zimě polévali vodou z potoka a tak vytvářeli přírodní led pro hokej. U hřiště postavili pak dřevěné satny pro hráče. Na zamrzlé Berounce, kde se předtím hrál hokej neorganizovaně už několik let, zbylo jen páru malých kluků. Spolek byl od založení veden předsedou Karlem Kreisingerem a měl nejen více než 100 členů, ale i několik set příznivců. Ti vroubili tehdy nízké - tak 25 až 30 cm vysoké - dřevěné mantinelji při každém hokejovém zápasu. V té době byval v bráne Jirka Břízhal, před ním v obraně se střídal Bedřich Mlejnšký st., Josef Eisman a Városlav Kratochvíl z Hlásné Třebané. V útoku hráli na křidlech rovněž hlásnotřebanáci Josef Stříbrný a Miroslav Blažek. Centra mezi nimi dělal Miroslav Plachý. I v druhém útoku byli dva cizinci na křidlech, Manda a Velebil z Dobřichovic a mezi nimi centrum Jaroslav Kocourek, třebanák.

V sezóně 1941/42 se klub posílil o dva bývalé hráče Řeřevnic, brankáře Rudolfa Zusku a centrálovou Františka Novotného. Franta byl velký hráč. Uměl a byl těžký - vážil tehdy přes metrák. Když se stalo, že padl, dojel do brány s puškou i s brankářem. Přišel ale i další hráč jako František Urban z Hlásné a Josef Souček, který se do Třebané přistěhoval ze Srbska. Konečně pak v zimě 1942/43 bylo mužstvo posíleno o hráče, kteří měli zkušenosti z našich - tehdy protektorátních - nejvyšších hokejových soutěží, Františka Vánu ze Zbraslaví a Václava Koryntu z A.C. Party.

Tělovýchova se v Ostrovanu, který po roce 1950 nesl název Sokol Zadní Třeban objevila ještě před postavením Kulturního domu. Už dne 8. 1. 1949 se konal ve Třebani první Sokolský ples, ale cvičit se začalo v sále restaurace u kapličky až na podzim 1950, kdy sem bylo nastěhováno několik kusů starsího tělocvičného nářadí ze Řeřevnic. Předsedou byl stále Karel Kreisinger, náčelníkem František Červený a náčelníkem Marie Průchová.

Tak takové byly začátky tělovýchovy a sportu v naší obci. Jak je rozvíjíme dnes, nevím nevím, zda by nás za to tehdejší zakladatelé moc chválili.

Ing. Arnošt Tuček

JAK SE CVIČILO A CVIČÍ

Členkou TJ Sokol v naší obci jsem se stala hned po jeho ustanovení. Naši první tělocvičnou se stal sál dnešní restaurace U kapličky, později letní restaurace Na ostrově. Vybavení, myslím tělocvičné nářadí, nebylo žádné, využívaly jsme tedy lavice, které byly postaveny podél stěn a potom náčiní např. kuzelé, kroužky, míče a švihadla. Velký prostor byl věnován prostým a pořadovým cvičením. Protože jako odchovanec hlásnotřebanského Sokola jsem měla trochu zkušeností z vedení tělovýchovních hodin, začala jsem s př. Průchovou, která byla náčelníkem, působit jako cvičitelka. Obě jsme prodělaly cvičitelský kurz a získaly i kvalifikaci cvičitelky. Od té doby s malými přestávkami (to už jsme měli KD s krásným sálem) jsem tuto funkci vykonávala až do roku 1988. Byly to krásné a nezapomenutelné roky naplněné družností a sportovními zážitky s žákyněmi, dorostenkami i ženami. Něla jsem oporu v dalších cvičitelekách a vedoucích oddílu, bez jejichž obětavosti a výtrvalosti by náčelnice nebo předsedkyně ZRTV, tak se funkce, které jsem zastávala nazývaly, neobstála.

Už první hodiny jsem se snažila udělat co nejpestřejší. Začínalo se rozvicičkou, poř. cvičením, pak přišlo nářadí. Bývaly to veselé hodiny a mnohé z pamětnic mi dají za pravdu, že jsme při nich našly rozptýlení i posílení naší tělesné zdatnosti. Nejsou odpůrcem nových metod, ještě dnes si ráda při televizním tělocvičku zacvičím, ale myslím si, že těl. hodiny zaměřené pouze na jeden druh tělocviku, tj. cvičení s hudbou, aerobik nebo džezgym-nastiku nemohou trvale uspokojit.

cvičencům. Toto podle mého názoru splňuje právě "obyčejné" cvičení. Pokud tyto hodiny s náplní rozmazaných cvičení byly provozovány, měl zájem hlavně dospělých cvičenců trvalý charakter. Počet cvičenek se pohyboval na stále stejné výši. Můj názor je možná ovlivněn tím, že jsem poznatky a zážitky strádala od svých žákyňských let v hlásnotřebanském Sokole. Tyto zkušenosti jsem později zužitkovala v TJ Sokol v naší obci a hrozně bych si přála, aby duch přetloství a radosti, který nám Sokol přinášel, opět zakotvil v naší tělocvičně. To však chce pravidelnost cvičebních hodin a cvičitele s kvalifikací."

PSALI O NÁS

Naši "kanadáné"

jistě s radostí přivítají zprávu, že v příští sezoně bude obnovena Podbrdská župa. Podle zájmu a počtu hrajících mužstev se očekává, že počet vzroste na 25 klubů. Mimo jiné bude to Žebrák, Heskov, TŘEBAN, Felbabka, Hostomice...

/Hlas Podbrdska 9.2.1940/

Dobřichovice - H.C.TŘEBAN

10 : 0

Dobřichovičtí předvedli exhibiční hru. Škoda jen, že nejsou registrováni.

/Hlas Podbrdska 9.2.1940/

Podbrdský lední hokej

měl v neděli župní schůzí, ve které bylo rozděleno mistrovství... Druhá třída bude rozdělena na 4 okrsky: berounský, hořovický, litenský /K. STUCHLÍK, ZADNÍ TŘEBAN/ a březnický... /Hlas Podbrdska 25.10.40/

Kopaná

U starých škrtnutých klubů přišla župa o hodně peněz... K tomu ovšem nutno připočít dalších asi 8 tisíc za kluby, jejichž

jména nám už téměř jsou neznámá a jen tak namátkou uvádíme: Cheznovice, Cerhovice, Podlesí, Tachlovice, Křivoklát, TŘEBÁŇ ZADNÍ, Praskolesy, Nesuchyně a Bubovice...

/Berounský obzor 29.11.
1940/

To je jeden důvod proč ubývá v našich tělocvičnách cvičenců. Dalším je tělocvična, která je u nás víceúčelová, kde je provoz tělovýchovy značně omezován. Tělocvičník se neobejde ani bez nadšených a obětavých cvičitelek a vedoucích oddílu.

Znám potíže žen, kterých se to vlastně všechno týká, protože mužské složky u nás necvičí a nebo cvičily velmi sporadicky. Ono by to potřebovalo se strany jejich protějšků - manželů, také trochu obětavosti v rodině, aby svým ženám umožnili získat kvalifikaci a tím i jistotu a odpovědnost pro vedení tělovýchovy.

Miloslava Corsinirová

PŘEDSTAVUJEME

NOVÉ TVÁŘE V OZT

Zdeněk Kokoška, nohejbal

- narodil se 8. února 1955. S nohejbalem začal v jednadvaceti v průběhu vojenské základní služby. Po jejím absolvování jej dále hrál rekreačně, nejčastěji na postu blokaře. V lounském roce se nechal tento televizní opravář se smyslem pro zvláštní druh humoru a se slabostí pro krásné ženy zaregistrovat v našem oddílu nohejbalu. Na otázku, co očekává od přestupu, odpověděl, jak jinak, po svém: "Zhubnutí."

Zdeněk Kokoška

Martin Kolín, fotbal

- narodil se 31. prosince 1963 v Hořovicích. V žákovských letech hájil barvy Cementáren Beroun. Vedle fotbalu hrál závodně i hokej, nejprve za berounskou Lokomotivu, později, v době učení, za Hronov. Po vojně, na podzim 1984, se místem jeho sportovního působení stal Tetín. Je ženatý, má dvě děti - dvouletou dceru a pětiměsíčního syna a jezdí na chatu do Třebaně. Proto také v letošním roce přestoupil do OZT. První mužstvo získalo křídelního útočníka a - doufejme - i střelce.

M. Kolín

OSTROVAN: LÉTA 60. a 70.

V sedesátých a sedmdesátých letech se jmenovala jednota TJ Sokol a dosahovala velmi dobrých výsledků, jak v oddíle hokeje, tak i v tělovýchově. Dobře si vědě znova založený oddíl kopané. V roce 1963 se dalo dohromady jedno z nejlepších mužstev mužů v ledním hokeji. Nejdříve postoupilo do okresního přeboru a v roce 1964 okresní přebor vyhrálo a probíhalo se přes mužstvo Rakovníka, se kterým kvalifikaci vyhrálo 6:4 (hrálo se na Kladně), do I. třídy. V té době byly nepochopitelně zrušeny I.b. třídy a postupovalo se z kvalifikace rovnou do jedné ze skupin krajského přeboru. Mužstva jako Louny, Kralupy, Slaný a Dobříš, byla nad sily našich borců. Sestup byl jednoznačný, ale hned za rok se mužstvo hokeje podařilo postoupit znova a na vlastní žádost bylo zařazeno do nově vzniklé I.b. třídy okresu Praha-západ a okresu Příbram. Dva roky se hrál dále ve Třebani velmi dobrý hokej. Hlavně proto, že se v I.A mužstvu sešla tři dobrá dorostenecká družstva. Jedna garnitura hráčů byla z dorostu z roku 1948, druhá z roku 1956 a třetí z dorostu roku 1964. Potom postupně stárla opory mužstva, přestala prakticky existovat mládežnická družstva a z ekonomických důvodů tudíž nebylo na stálé doplňování do I.A mužstva a hokej v Z. Třebani začal stagnovat a pomalu úplně zanikl. Důvodů bylo mnoho. Ekonomické, zápasy se hrály jen na zimním stadionu v Berouně a výzbroj pro jednoho hráče stála 2000-2500 Kčs. Jen hokejky proti 25 Kčs z roku 1965 stály v roce 1975 až 60 Kčs. Zimní období bylo krátké a nedovolovalo vychovávat mládež. Byly i roky, kdy prakticky nezamrzlo. A poslední důvod byl ten nejhodnější "nebyli lidé". Pryč byly časy, kdy ledovou plochu pod vedením bratra Bedřicha Mlejnského připravovalo až 30 dobrovolných brigádníků.

V největším poválečném rozkvětu ledního hokeje v Z. Třebani vzniká v roce 1965 znova oddíl kopané. Oddíl založili bratři Prušinovský Miroslav st. a Frágr František st. z hráčů mužstva ledního hokeje. Hráčům nestačilo krátké zimní období a tak si v jiném sportu udržovali dobrou fyzickou kondici. Vybavení oddílu bylo nenáročné a tak oddíl kopané, složen většinou z domácích, začal dosahovat i slušných výsledků.

V TJ Sokol Zadní Třebaně byla v té době na vysoké úrovni i tělovýchova. Především ženské složky dosahovaly pozoruhodných výsledků. V rámci okresu se odbor ZRTV zúčastňoval soutěží v gymnastice, atletice i plavání. Jeho zástupci často přiváželi nejvyšší umístění. Odbor se zúčastnil nacvičování na všechny spartakiády a jeho zástupci nechyběli ani na Strahově. Velikou

zásluhu na vysoké sportovní i společenské úrovni odboru měla sestra Miloslava Corsiniová a její cvičitelský sbor. Zkrátka, tělovýchova v podání odboru ZRTV měla hodnotu sportovní i duševní. Z všeobecného rozvoje těla čerpala i mládežnická družstva oddílu kopané, která na přelomu let sedmdesátých a osmdesátých položila základ nové éře fotbalu ve Třebani.

Miroslav Bříždala

VZKŘÍŠENÍ TŘEBAŇSKÉHO FOTBALU

V roce 1976 dochází ve Třebani k fotbalovému zmrtvýchvstání. Pod vedením p. Jaroslava Němečka se několik místních chlapců schází na pravidelných trenincích, aby se připravilo na svůj první opravdový zápas. Ten bohužel nedopadl dobré, ale prohra 0:13 se státá na dlouhá léta jediným tak vysokým debaklem v utkáních všech fotbalových družstev oddílu.

Trenérem mužstva žáků se stává Miroslav Bříždala a přivádí zájemce o kopanou z okolních vesnic. Tím také končí období porážek a o třebaňské "kopané" se začíná s uznáním hovořit po celém okrese. Vede mužstva starších žáků již také bojují v soutěži "O míč Ivo Viktora" žáci mladší.

V sezóně 1978/79 dochází k menší krizi v působení oddílu kopané, která je zapříčiněna nemocí "hlavního tahouna" Miroslava Bříždaly. Díky Petru Eliáškovi, který se stává trenérem, se naše fotbalová loda nepotápi. Naopak. Netrvá to dlouho a třebaňská kopaná nechává c soubě vědět a žákovská družstva patří k nejlepším.

V roce 1983 je založeno družstvo dorostu, které je doplněno několika hráči z Karlštejna, díky jejichž nezodpovědnému přistupu dosahují dorostenci jen střídavých úspěchů.

Nicméně oddíl kopané stojí pevně na nohou a strach o jeho existenci už nikdo mít nemusí.

V roce 1985 se stává skutečností to, v co věřili ti, kteří v roce 1976 jako žáci poprvé vyběhli na hřiště, zakládá se I. A mužstvo. Je potěšitelné, že je prakticky celé složeno z odchovanců. Fotbal ve Třebani prostě jede a v roce 1989 je do soutěže přihlášeno i "B" mužstvo.

To ale neznamená, že se zapomnělo na mládež. Naopak! Výborná a obětavá práce pána Kebrdleho, M. Eliáška, Martínka a Marhoula se odráží na výsledcích ml. a st. žáků, kteří hrají prim na okrese. Ml. žáci se stávají 2x přeborníky okresu a jejich starší kolegové dosahují stejného úspěchu v sezóně 1989/90. Také třetí místo dorostenců je pěkné a dokazuje vysokou úrovně práce s mladými v našem oddíle.

Sezona 1989/90 patří k těm nejúspěšnějším v třebaňské fotbalové historii vůbec. I.A mužstvo postupuje poprvé v historii do Okresního přeboru a zároveň získává i Okresní pohár. Je koreunována práce těch, kteří před 14 lety probudili naši třebaňskou kopanou k životu a těch, kteří dělali a dělají pro její rozvoj maximum. Především těm patří nás dík.

Jiří Petříš

JAK JSEM VIDĚL

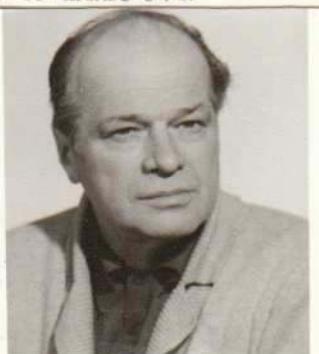
loňskou sezónu, v níž éčko zvítězilo v okresním pořádu a postoupilo do berounského přeboru a v níž se st. žáci stali mistry okresu Beroun.

Daniel Kebrdla, předseda oddílu kopané TJ OZT: "Sezóna 1989/90 byla úspěšná, o tom není pochyb. Opět se potvrdilo, že práce s mládeží se vyplácí. Další úspěchy na sebe určitě nenechají dlouho čekat. I přes komplikace, které nám stále více bude způsobovat nedostatek financí, jsem, pokud jde o budoucnost, optimista."

OTÁZKA PRO

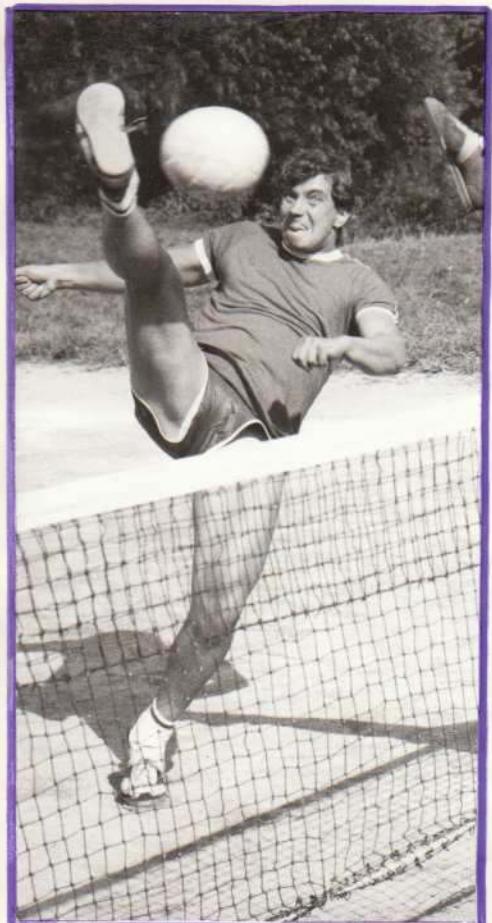
Roberta Neubauera, vedoucího A-mužstva

Jste zástupcem Ostrovanu v okresních fotbalových orgánech. Jaké má třebaňská kopaná na "fifě" jméno?

"Třebaňský fotbal, dle říci, má celkem dobré jméno. Pokud se oddílem nezabývá některá z komisí /především disciplinární/, pak nejsou problémy. Po

prvních třech kolech letošního ročníku okresního přeboru jsme byli středem pozornosti. Dnes již tomu tak není, proto je třeba zabrat a získat lepší postavení v tabulce."

DNES TIPIJÍ

MUDr. Jan Kloubek, člen výboru oddílu kopané:
OZT A / PODLUHY 3 : 0

Petr Procházka, hráč prvního mužstva, od 3.10. vojín základní služby:
OZT A / PODLUHY 5 : 1

OSTROVAN - občasník oddílu kopané TJ OZT z redakce Našich novin. Sestavil M. Frýdl, foto R. Tláskal, J. Malý, archiv, spolu-práce S. Frýdlová. Uzeverka 3.10. 1990.

TURISTÉ V OZT

Svaz turistiky ČSTV se zase vrátil ke svému původnímu názvu Klub českých turistů. KČT je pokračovatelem historického založení minulého století. Dříve neplnil jen kulturně poznávací činnost, ale především posiloval vlastenectví a uvědomění českého lidu a to ještě za vlády Habsburků. Za první republiky nastal nebyvalý rozvoj turistiky, aby potom v době ještě nedávno minulé, byla turistika naprána mezi mantinely laciné konzumace. KČT byly sebrány rozhledny, ubytovny, horské chaty, dobrí lidé i zkušenosti minulých generací turistů.

Byly ovšem i dobré věci a to především tam, kde se nevytratila radost z dobré vykonané práce pro druhé, kde nezapomněli, že pro turistiku je především potřebné zůstat u přírody a skromnosti. Dá se předpokládat, že v budoucnosti nastane opět velký rozkvět naší turistiky a to takové, která bude tím nejlepším, co nám odkázali naši předkové.

KČT v Z. Třebani je skromná družina. Přesto si čas najde me na společné vycházky zejména zjara a na podzim. Nejbližší společná akce nás zavede 12. října (tři dny) na Šumavu, kde se projdeme po obou stranách hranice se SRN. Mohou se zúčastnit i další zájemci.

Na konec října připravujeme setkání vysokohorských turistů na Černolických skalách. Zde si budou moci vyzkoušet zájemci, jak chutná lezení po skále.

Poslední pozvánka je na 25. 12., kdy se uskuteční "Zvonění". Bude to výslap do okolí zakončený posezením U kapličky. Turistika je krásná věc.

Pavel Suk

ZPÍVAL NÁM JAN WERICH

Vzpomínám na veselou tvář Jana Wericha, na jeho zpěv. Zpíval rád a často. V jedné písničce zpívá "Holduj tanci, pohybu", opěnuje rytmus, cvik a zpěv. Ano, pohyb potřebuje každý! Děti, mládež, dospělí, ba i ti starší. Nechci zde psát o aktivních sportovcích, ale jen o běžném cvičení a snad i sportu.

Každé dítě by se mělo věnovat sportu. Je nutné, aby umělo plavat, ale i lyžovat, bruslit, aby pocítilo radost z pohybu. Dopřejme dětem táboření, závody a dovádění, dopřejme jim kopu smíchu, zkrátka veselí a hezké dětí. Zdá se mi, že mladí lidé, kteří nesportují, vypňují svůj volný čas nevhodným způsobem. Mládež vysedává v hospodách, nevhodně se baví, kouří, ba i fetuje. Někteří si říkají, že jsou "fandové". Chodí dělat na hřiště, ale nejen tam, ostudu. Nadávají hráčům, ohrožují je i své okolí, pijí alkohol apod. Tito lidé na hřiště nepatří. V minulých letech nebyl Sokol, nebyl Skaut a tím mládež přicházela nejen o radost z pohybu, ale i o rozvíjení dobrých vlastností a citu, o vhodné vyplnění volného času. A teď jen něco málo k dospělým a těm starším. Udělejte si každý den chvilku na pár cviků. Že se naběháte dost? To věřím, ale cvičení je cvičení. Ti starší, kteří nemají již tolik pracovních povinností, ti at se zářdí podle svých schopností. Vyjděte si třeba ráznejsím krokem na procházku do přírody. Jen prosím vás nesedte a nemudrujte nad svým stářím, nebrante se pohybu.

Skoda, pane Werichu, že už nám nezapíváte tu Vaši: ... ráno tělo do pohybu dáme, aby se nám rozpravidila krev...

Marie Kloubková

